

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Der er som sædvanlig rettet en lang Række af Spørgsmaal til mig angaaende lokale Forhold og ytret en Del Utaalmodighed over den Energi eller den Mangel paa Energi, hvormed man mener forskellige Arbejder fremmes. Den nye Pier i Skagens Havn er omtalt af det ærede Medlem fra Frederikshavn (*Thomas Larsen*); jeg kan oplyse, at Materialerne nu er fremskaffede, at der er afholdt Licitation, og at Arbejdet er overdraget en Entreprenør; dette Arbejde vil altsaa snart blive udført.

Det samme ærede Medlem omtalte en Vej, som gaar fra Skagen By ud til Fyret, og som det har været nødvendigt flere Gange at omlægge, fordi Havet æder af Kysten. Man har indsendt Andragende til Ministeriet om at faa Tilskud til dette Vejanlæg, men det er afslaaet i Henhold til gældende Praksis, og nogen Mulighed for at støtte Vejen ved Høfdeanlæg har man heller ikke ment var til Stede, idet det langt fra vil kunne betale sig at afholde saa store Bekostninger, som der vil kræves til Anlæg af de fornødne Høfder. Endvidere har det ærede Medlem anket over Arbejderne i Frederikshavns Havn; ogsaa det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (*Johan Knudsen*) var stærkt interesseret deri. Der er hertil bevilget et første Bidrag paa 50 000 Kr. for Finansaaret 1918—19, som første Del af en samlet Bevilling paa 450 000 Kr., og denne Bevilling blev i sin Tid ledsaget af den Bemærkning, at man paa Grund af de for Tiden herskende ekstraordinære Forhold forudsatte, at Arbejdets Gennemførelse maatte udstrækkes over længere Tid. Det var navnlig Anskaffelsen af Materialer, man frygtede vilde volde Vanskelighed. Der skulde bruges en hel Del pommersk Tømmer; og det har hidtil ikke været muligt at fremskaffe det; derfor har dette Arbejde maattet hvile.

Det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt klagede endvidere over, at der var lagt Vanskeligheder i Vejen for Anlæg af en lille Fiskerihavn ved Bangsbo Strand: i Stedet for — saaledes omtrent udtrykte det ærede Medlem sig —, at Staten burde støtte dette Foretagende, truede man Fiskerne med Sagsanlæg, fordi de selv havde foretaget dette Arbejde. Forholdet er jo det, at man ikke maa anlægge en Havn uden Statens Samtykke, og man maa ikke tage Sten fra Stranden uden Statens Samtykke; det kan paa sine Steder have meget skæbnesvangre Følger

og har f. Eks. haft det paa Jyllands Østkyst Nord for Skagen. Imidlertid er der nu givet Tilladelse til Havnens Bygning og til denne Tagen-Sten fra Strandbredden. Naar det ærede Medlem tillige rejser Spørgsmaal om Statstilskud, maa jeg erklære, at jeg ikke kan anbefale Statstilskud til et saadant Foretagende. Denne Havn ligger en Fjerdingvej Syd for Frederikshavns Havn, og jeg kan ikke finde, der er nogen som helst Mening i overhovedet at etablere en Havn paa dette Sted, lige saa lidt som jeg for et Par Aar siden kunde anbefale at støtte en lille Havn, som ligger en halv Mil Nord for Frederikshavn. Naar man har saa værdifulde Støttepunkter som Frederikshavns Havn, Skagens Havn o. s. v., maa jeg holde paa, at man udnytter dem og fuldkommengør dem i det Omfang, det er muligt.

Det samme ærede Medlem omtalte ogsaa Fiskernes Forhold i Skagens Havn og anbefalede en Forandring ved Fiskepakhusene; efter at der er kommet selvstændige Isforretninger deroppe, er det ikke længere nødvendigt, at Fiskepakhusene er forsynede med Isrum, og han anbefaler nu, at disse Isrum lægges ind til Pakhuset, saaledes at dettes Areal forstørres. Jeg haaber, at dette Andragende maa kunne imødekommes.

Det ærede Medlem udtalte endvidere Tilfredshed med Genaabningen af Göteborg—Frederikshavn-Ruten, som jo oprettholdes ved ligeligt Statstilskud fra den danske Stat og den svenske Stat. Men naar det ærede Medlem nu ønskede, at man skulde gaa over til daglig Drift, kan jeg kun anbefale dette under den Forudsætning, at Statstilskuddene ikke i den Anledning kræves forhøjet, thi der er kun meget ringe Trafik, navnlig Gods- trafik, paa den Rute. Jeg stillede i øvrigt i Fjor det ærede Medlem det Spørgsmaal, hvorledes han forened sit stærke personlige Ønske om, at en saadan Rute skulde understøttes med Statstilskud, med den principielle Anskuelse, som det ærede Medlem ellers gør saa stærkt gældende overfor Statens Virksomheder, at de forskellige Virksomheder skal betale sig hver for sig. Hvorledes kan det forenes med det ærede Medlems Partis principielle Standpunkt, at Omkostningerne ved Overførelse af rejsende og Gods mellem Frederikshavn og Göteborg skal betales af andre end dem, som benytter Overfarten? Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at det ærede Medlem fra Frederikshavn (*Thomas Larsen*), som jo og-